

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 104 (1859)

В. Търново, четвъртък, 29 август 1963 г.

Цена 2 стотинки

ПРАЗНИКЪТ НАБЛИЖАВА! ДА ГО ПОСРЕЩНЕМ С ГЕРОИЧНИ ДЕЛА!

Металиците завоюваха нови успехи

В началото на годината шло-серският участък при ДИП „Варгана“ — Павликиени се раздели на три участъка: подготовителен, съдов и вагонен. Старите работници в новосъздадения вагонен участък се брояха на пръсти. Това беше ядрото, около което бяха прикрепени новите работници.

Така ли стана? Разбира се, не. Днес единатридесетте бригади в участъка разгряват успешно летовосетемврийското съревнование. Всеки работник, независимо че е постъпил в началото на годината, вече може самостоятелно да застане на която и да е бормашина, да работи с електроинструмент и да извършва всички шло-серски операции.

В дните пред Празника на свободата нашият участък не

остава назад, а се бори за звание „Участък — първенец“. При норма да съберат 4 вагонетки тип „Човка“, двама работника събират по 6. А един елек-

троенист, вместо 3 коша, заварява 5.

УПОРИТИЯТ ТРУД ВИСОКО ОЦЕНЕН

Не измина много време от започване на работата в Завода за малки радиоприемници — В. Търново, но колективът по постигнал добри производствени успехи.

Не забвения и високата оценка. Усилията на колектива са възнаградени. На заводския колектив бяха връчени преходно червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на професионалните съюзи — В. Търново и грамота за

предприятие — окръжен първенец през второто тримесечие на 1963 година. Комсомолската организация при завода получи преходното червено знаме на Градския комитет на ДКМС, като организация — първенец. На таггодишната десетосетемврийска манифестация трудовият колектив на Завода ще манифестира в първите редици на предприятията от града, под развятият червен знамена.

Михаил Доне

СИЛАЖИРАТ ДЕНОНОЩНО

Имайки предвид миналото-днешните затруднения по изхранването на животните, това лято ръководителите на кооперативното стопанство в с. Долна Липница взеха отрано мерки за навременно осигуряване на достатъчно силаж.

Още в началото на август започна усилена работа. Въпреки многото други задачи на преден план бе поставено силажирането. Работата не спря нито за ден. Скоро кооператорите преминаха и на денонощно силажиране. В стопанството няма механизатор и кооператор, няма комсомолец, който да не е взел участие в решаването на тази важна задача. Средношколската бригада само за един ден нарязва 40 декара паревина. Активно се включиха и служителите, които за едно денонощие направиха 300 тона силаж. Осъзна се отличията комбайнерът Димитър Симеонов и механизаторът Димитър Ненов, които работят без прекъсване.

Благодарение на мобилизацията на всички сили и добрата организация на труда ежедневният график се изпълнява добре. При план да направят 8000 тона, кооперативното стопанство досега е направило 5520 тона силаж. Кооператорите и механизаторите са пали твърда дума в чест на Девети септември да изпълнят и изпълняват плана за силажа.

П. Гейков

В чест на Празника на свободата — Девети септември пламъкът на съревнованието се разгаря с все по-голяма сила сред работниците от бригада „Цанка Ганчева“, с ръководител Грозданка Аспарухова от Бонбонена фабрика при ДЗЗ — Г. Ореховица. За изтеклата седмица — от 19 до 24 август бригадата изпълни колективната си норма 126,31 сто. На челно място в бригадата са заставката на роля Иванка Тотева, която постигна 142 на сто изпълнение на личната си норма, а заставката на карамел Елена Минчева — 120 на сто.

За още по-бързо развитие на свине-въдството

При разрешаване на задачата за бързо увеличаване производството на месо както през настоящата, така и през следващите години, основен дял се пада на свине-въдството. При правилно и интензивно хранене свинете дават бърз и висок прираст, а месото, получено от тях, е най-свисто, в сравнение с всички останали видове животни.

Затова ежегодно и изискванията към този отрасъл растат. Със специализацията на ТКЗС, която се предвижда да стане в близките години, някои стопанства трябва да увеличат производството на свинско месо близо два пъти, а общо за окръга още през следващата година следва да започнат и угодят значително по-голям брой прасета отколкото досега. За изпълнението на тази задача има реални възможности и достатъчно сили у кооперативните и държавните земеделски стопанства и в личните стопанства на кооператорите, работниците и служителите. Затова обаче е необходимо да се създаде верен заповяк със слабостите, които се допускат при отглеждането на свинете за разплод и при утаяването на прасетата.

Известно е, че бързото увеличаване на производството на свинско месо е най-тесно свързано с предвидителното решаване на въпроса за осигуряване на по-голям брой прасета. А основен резерв в това отношение е чувствителното увеличаване брой на свинете за едно-

кратно опрасване, които трябва да превъзпават два пъти основните свине-майки. За съжаление, обаче, много стопанства в окръга не оценяват достатъчно добре значението на това мероприятие. Какво се получи тази пролет? Поради нехайство и пренебрежение от страна на някои управители свини, редица стопанства не заделиха навреме необходимия брой свине за еднократно опрасване. Така в ТКЗС Михалци, вместо необходимите 500 прасета за еднократно опрасване, са заделени само 110, в Козлово — само 110, в Драганово, Полски Сеновец, Самоходене и други. При това положение какви ли причини ще излагат тези стопанства, когато дойде време за изпълнение на плана за месо? Едва ли ще намерят, някакво подходящо оправдание.

Съществени грешки се допускат и в развъдната работа. Много често свинете за еднократно опрасване се отделят от групите за утаяване, без да се знае техният произход, като се разчита на случайността. За съжаление някои стопанства заделят по този начин прасета и за основни майки. Освен това заплождаността става много ниска, обикновено под 80—90%. Като се прибави неправилното отглеждане и оскудяването на хранене, става ясно защо се получават малко прасета и защо ръководителите на стопанствата твърдят, че отглеждането на еднократните свине-

майки не било изгодно. Крайно време е във всички свинеферми да се изградят племенни ядра, от които да се заделят прасета както за ремонт, така и за еднократно опрасване. За да има ефект при еднократните майки, те трябва да се заплождат при жива тегло не по-малко от 90-100 кг и да се подобрят тяхното хранене и гледане.

Разко трябва да се изменят условията и в свинеугодните ферми. В много стопанства хранителните дажби обикновено са ниски, фуражът е еднообразен. При това положението дневният прираст на прасетата не надминава 150—200 грама, угодният период се удължава, изразходва се 2-3 пъти повече фураж. Ясно е, че така не може да се върви повече напред. Специалните следва точно да определят хранителните дажби и въвеждат най-подходящо хранене за отделните групи животни. Практиката на много чели свинеугодни стопанства показва, че комбинираното хранене (сухо и мокро) е най-икономично и дава най-голям ефект. При това, обаче, е необходимо да се осигурят подходящи помещения, да се вземат мерки и през зимата да се преустройт откритите свинарници в топли помещения.

Съществено място в изпълнението на плана за свинското месо заемат личните стопанства на кооператорите, работниците и служителите. Последното разпо-

реждане на Министерския съвет за утаяване и закупуване свине от личните стопанства показва, че още веднаж трябва на Партията и Правителството за укрепване на личното животновъдство и осигуряване на повече месо за населението. Условието за договорното утаяване са много изгодни. Срещу един килограм продадено свинско месо в живо тегло се дава 4 кг концентратен фураж, като 50 на сто от него се отпуска свободарително. Освен това приходите, получени от продадените по договор свине и прасета, не се облагат с данъци. Дълг е на общинските партийни комитети и партийните организации да изяснят добре на кооператорите изгодата от договорното утаяване и закупуване, а ръководителите на народните съвети и ръководствата на ТКЗС и ДЗС да осигурят достатъчно прасета и нерези за заплождане на свинете в личните стопанства.

До края на годината остават още 4 месеци. Колкото и малко да е това време, все пак то е достатъчно, за да се преустрой работата в свине-въдството. Усилията сега трябва да се насочат към изпълнение на плана за месото за тази година и осигуряване достатъчно свине за еднократно опрасване за идущата година. Заложените вече прасета трябва да се заплождат на интензивно утаяване, като се използват зелените фуражи и различните отпадъци, с оглед получаване на повече и по-евтино свинско месо.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ПРИВЕЧЕР, когато градът е най-оживен, доникъдето за миг спира. По главната улица се движат камиони, след камион. В каруселите — млади хора, с овчи калпааци, с тежки шлемове, с кожуси и доспехи. И малцина са тия които учудено се питат какви са тия, защо са облечени така в тия жешки дни. Жителите на Велико Търново знаят, вече, че на „Царевец“ се правят снимки за новия цветен исторически филм „Ивайло“...

Августовското слънце е немилоливо. Горещо. Ясно и чисто, от край до край, се синее небето. По пътеката към „Царевец“ отдавна търпеливо чакат граждани, гости на града. Но най-любопитни са децата. Те са на десетки метра от камерата, но нали все пак ще гледат как се снима филмът...

За снимки е още рано, но млади хора, с изгорели гърбове сноват насам-натам. Вече по-често между тях започват да се мяркат „боляри“. Днес ще се снима финалът на филма — влизането на Ивайло във В. Търново.

Наблизо до кулата, с входната врата, се крие от парещите лъчи режисьорът и съавтор на сценария Николай Вълчев.

Филмът разказва за първото победило антифеодално въстание, — споделя той. — На екрана ще оживее легендарният народен вожд Ивайло. Снимките започнаха в първите дни на май. До края на месецата ще завършат. Надяваме се в началото на новата година филмът да бъде готов. В масовите сцени участват 2000 души и 700 коня.

На отсрещната защитна стена към „Грозница“ армьорската Филипия Акимска се суети около артиста Константин

Снимки: Н. КАЧАКОВ

Хаджиминчев, Благ, ехиден е неговият патриарх Павлик. — Ролята е малка, но нали

знаете — за артиста тя е най-трудна. (Следва на стр. 4)

ЗАЩО НЕ СЕ РАБОТИ С ПЕРСПЕКТИВА?

По график досега кооперативното стопанство в с. Кесарево трябва да произведе и предаде на държавата 77 тона месо. До средата на август то е предало 70 тона. Всъщност това е твърде малко отклонение от график. Работата може бързо да се оправя, ако тия дни предаде 20 угодни телета или 70 свине. Но до изпълнението на годишния план разликата е твърде голяма. Това са още 55 тона месо. Ще може ли кооперативът да осигури отсегата нататък толкова много месо?

Ръководителите са оптимистично настроени. Те са сигурни, че планът дори ще бъде преизпълнен с няколко дни. И вероятно са прави. Те имат под ръка още голям брой крави от примитивните местни породи, подлежащи на бракуване. Няколко чифта работен добитък ще се отделят остарелите и негодните вече за разплод овце. По този начин се набират достатъчно бройки животни, които могат да бъдат предадени за клане и планът „ще бъде вързан“.

Да се заменят нископродуктивните местни породи с високомятни крави е правилно и усилията на ръководителите в това направление трябва да бъдат приветствувани. Да се бракуват остарелите и негодни животни е също естествено в дейността на кооператива. Но да се работи кампания и се събират животни от тук и там чак в края на годината, да се върви по пътя на екстензивно животновъдство, съвсем не подхожда на Кесаревското кооперативно стопанство. Тук има пътна въз-

можност да се развие едно твърде високопродуктивно животновъдство. Но тези възможности не се използват напълно. Организацията на работата във фермите, начинът на хранене и гледане на животните носят белезите на едно изостанало скотовъдство.

Това особено силно се чувства в свине-въдството. Там един животновъд се грижи за 100-150 прасета за утаяване и за 12-15 свине-майки. Храненето не е основано на научни норми, а в зависимост от наличното на фураж. Когато има царевича седмични наред се храни с нея, когато има ечемик, само ечемик и т. н. Това се отразява пряко на прираста, който се движи средно от 9 до 12 килограма на глава за месец. Обяснението, че стопанството ще се специализира в областта на говедовъдството и овцевъдството никак не може да оправдае изоставането на свине-въдството. Още повече, че този отрасъл съществувал от основаването на стопанството и има да изпълнява още задачи през следващата и близките няколко години.

Като се изключат усилията по подобряване породния състав на крави, което всъщност е много важно, всичко друго върви по старому. За разделно-груповия начин на отглеждане на животните тук не се говори. Нищо съществено не се прави и за механизация на процесите и вътрешно-стопанско специализиране на фермите. Телетата за утаяване са пренасяни в няколко села, сега не се прави нищо за групиране на бракуваните животни и подлагането им на по-

интензивно хранене, с оглед получаването на повече месо. Малко се държи на материалния стимул при животновъдство.

Текмо преживя миналогодишната предъжителна зима и кесаревското животновъдство. Тогава животновъдите бяха принудени да използват за фураж даже лозовите пръчки, като ги мелеха и запарваха. Сега кооператорите прибраха значително повече слама и сено в стопанските дворове. И като те ли това е достатъчно, за да настъпи успокоение в кооператива. От два-три дни в някои ферми се храни сухо люперново сено. И животните го приемат с охота. Такава ли е ситуацията? Такова хубаво сено скоро не са приготвяли в Кесарево. Но няма може да се допусне да се изразходва готовият фураж, когато още има достатъчно зеленина и сме едва в края на август? Изостава се много и със силажирането. А листата и стелбата на царевичата вече прегарят.

Ако управителният съвет и специалистите в стопанството не обърнат сериозно внимание върху тези съществени моменти от развитието на животновъдството и още тази година, не поемат смел курс към ликвидиране на изостанването на този отрасъл, има опасност през следващата година планът и за месото, и за млякото да увисне във въздуха.

П. ДИМИТРОВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи в проценти към 27 август 1963 г.

ТКЗС	Силажиране	Дълбока брава	Набори ор. тютюн
1. Долна Липница	68,9	98,7	60,4
2. Бяла черква	68,8	46,2	147,8
3. Дъско	63,2	67,0	4,5
4. Михалци	61,5	79,8	—
5. Д. Ореховица	59,3	68,2	—
6. Дяволулица	59,1	63,7	—
7. Обединение	58,4	66,5	42,4
8. Камен	56,2	47,5	113,5
9. Страхилово	55,8	73,7	88,0
10. П. Сеновец	54,0	71,1	0
11. Върбовка	52,1	44,4	—
12. Самоходене	51,8	64,2	—
13. Лясковец	49,7	69,7	87,8
14. Первак кория	48,9	47,8	—
15. Попришане	48,4	58,1	—
16. П. Тръмбеш	47,8	67,7	—
17. Масларево	47,5	56,2	156,1
18. Асеново	44,7	43,0	104,3
19. Морана	44,0	69,4	67,7
20. В. Търново	43,9	63,1	102,7
21. Карансен	43,7	54,5	75,8
22. Ресен	43,7	80,0	—
23. Козловец	43,3	76,6	37,3
24. Сухиндол	40,6	44,2	—
25. Кесарево	40,0	31,4	60,0
26. Павликиени	39,5	61,8	—
27. Дяволулица	39,2	88,0	162,1
28. Овча могила	38,5	81,2	84,0
29. Алексно	38,6	61,6	80,0
30. Кинфарено	36,8	82,1	18,8
31. Балван	36,4	53,0	86,3
32. Сушица	34,1	37,7	0
33. Стражица	34,5	28,8	—
34. Драганово	31,3	63,5	—
35. Горна Струена	29,5	61,2	57
36. Златарица	27,3	34,5	—
37. Ореш	14,2	100,0	—
38. Беброво	14,0	87,0	47
39. Константин	9,0	38,1	27
40. Елена	7,2	61,1	71
41. Бучини	0	100,0	60
ДЗС			
1. Лясковец	38,2	43,5	50
2. Сватца	14,7	53,4	47
3. Свищов	7,2	45,7	—

ДАР ЗА ПРАЗНИКА

Преди 2 години в с. Горски долен тръмбеш беше открито ново двуетажно училище.

Сега предимно със средства от самооблагането и с доброволен труд на населението се строи ново читалище, дългогодишна мечта на трудовите хора. Строителите вече го завършват

и ще предадат сградата като дар на селото по случай Празника на свободата.

През тези дни най-добре работи мозайкаджийската бригада на Петър Петров Пейчев.

Иван Петров от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Д. Ореховица

По повод въпроса, зададен в миналия брой към директора на ЦУ „Стойковски материал“ — В. Търново Димитър Минчев, получихме обстоен отговор. Другарят Минчев и гл. инженер Ст. Иванов обясняват липсата на достатъчно чакъл с липсата на организация на работата в кариерата при гара Самоходене — с липсата на достатъчно работна ръка, с голямото текучество на работниците. Ръководството на предприятието се е занимавало с този въпрос и е започнало преустройството на производствената площадка. Строи се нова производствена сграда, в която ще се монтира голяма каменотрошачка. Ще се механизират процесите на товаренето на локмен камък като товаренето ще става с багер, а извозването със самосвали.

По приетия график в началото на септември трябва да започне монтажа на машините и съоръженията, а в началото на октомври ще бъдат започнати работите за да може да се започне постоянно растителните нужди от чакъл в нашия окръг и в района на яп управление.

Ръководството на предприятието счита, — се казва в писмото, — че изнесеното във вестника чрез поставения въпрос е вярно и че ще направим всяко възможно за сръчното пускане на преустройството в посочения срок.

Редакцията очаква отговори на въпросите към Строи-телната организация и към Монтанен район и то за следващия брой!

Всичко за окръга: 44,1 61,7 7,9

Младежки простори

РЕДАКТИРА ПЕЧАТЕЛ МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

ЯДРОТО НА КОЛЕКТИВА

ложения с общ икономически ефект 15 374 лв. Но кое е главното тук?

В бюрото на комсомолския комитет на централата работят петима млади комунисти. По тях се равняват и всички останали. Партията ги възпитава и учи. Когато тук бе издигнат лозунгът „Всеки да се учи“, осем комсомолци се записаха и сега повишават своето образование във висши и средни учебни заведения.

Радостни дни изживяват всички, когато се съберат да чествуват рождения ден на някой свой другар. Подарците не съществено не се забравят. Но могат ли да се забравят хубавите думи и пожелания, изречени честно, по другарски от тези, с които всеки ден делиш радости и скърби? Младежите са заедно със семействата си на кино, в театър, на другарските срещи в съботните и неделните дни.

Смяната има приятелство със VII „в“ клас на II-ро основно училище. Всеки след изисквания договор, работниците изпълняват ритмично своя план, учениците се учат добре. В централната стая, при приемането на пионерите за комсомолци, те развързаха с треперещи ръце своите алені връзки и целуваха червеният знаме.

Ще забравя ли бащата на малката Милена деня, когато всички негови другари го посещаха в дома, честитиха новородената му дъщеричка и поднесоха подарък?

В живота понякога се случва човек да прекара някои мечтани дни. Така стана и с Борис Начев, който се разболя и месец и половина не идва на работа. Пак другарите се загрижиха за него, посещаваха го и го окуражаваха, докато оздравее.

Много и много благородни прояви са извършени тук. Грижлив ръка ги е записала в дневника на смяната. Те служат за огледало, в което се оглежда всеки младеж. Те се равняват по най-добрите, като дежурния илюстратор Стефан Стефанов, лаборантката Иванка Антонова, „Отличничка“ на Комитета на леката промишленост Иван Мунев, крановикът Георги Гайдаржиев, Димитър Янчев, Янко Вълчев и много други. След тях се откроява скромната фигура на дежурния инженер Пеню Кирилов, чийто качества на комунист възпитават младите хора.

Това е истината за живота на този колектив, натърган с важна и отговорна работа.

Николай БОЖКОВ
от Общественията редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Времето нищо от нас не ще сирий! Ний тръгнахме рано от много далече, много далече отиваме ний!

ТОВА Е ЧАСТ от едно стихотворение на Пеню Пенов. И ми се струва, че няма човек, когато го чете, да не е разбрал колко дълбок смисъл се крие в тези думи. Едно младо поколение е на път. То не познава ужасите на войната, но и не желае да ги изпита.

На скелите при тъкачните станове или край струговете, се поведе задълбочен разговор за Моралния кодекс на строителя на комунизма. По инициатива на Окръжния комитет на ДКМС и Окръжният съвет на профсъюзите библиотеците широко разтвориха вратите си за тези, които искаха да обогатят своите знания.

Наскоро приключи първият етап по отчитане на извършената работа. Като една от най-добрите беше посочена библиотеката при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. С какво беше заслужена тази оценка? Библиотеката Иванка Къцъркова смята, че може още много да се направи, но и това, което е извършено съвсем не е малко.

Библиотеката има 1300 читатели, които са разпръснати в различните части на завода. До тях най-редовно достига книгата. И то благодарение на нещатаните помощници. В завода има 19 подвижни библиотеки с отговорници, които са добри производствени и редовни читатели. И, ако се наложи Къцъркова да посочи коя подвижна библиотека работи най-добре, тя ще изпадне в затруднение, защото ще трябва да избира между тези на Бонбонената фабрика с отговорник Пеню Къцъркова, ТЕЦ с отговорник Н. Кочев, РМЦ с Христо Аврамов, А другите? Нали и те така работят! Благодарение на тези помощници във връзка с разговора по Моралния кодекс на строителя на комунизма в ДЗС са обсъдени 12 книги, между които „Майка“, „Под игото“, разказите на Елин Пелин, „В навечерието“, „Зелената перла“ и др.

А няма ще забравят работниците от Бонбонената фабрика рецитала „Огнен път“, в който бяха включени стихове от Христо Ботев, Христо Смирненски, Никола Вапцаров, Христо Радевски и Пеню Пенов? Всички, и стари, и млади, се подготвяха с ентусиазъм. Веднаж възрастният работник, като срещна библиотекарката, която идваше често тук, шеговито подхвърли:

— Бе, Ванче, ти на стари години ме подлуди да четя! Сега с децата си уреждаме домашни конкурси, съревноваваме се кой

ще рецитира най-добре. . . Хубав спомен остави у работниците и читателската конференция на тема: „Да си говорим за щастие“, на която за лектор бе поканен кандидатът на философските науки Борис Пенюв. Всеки ставаше и споделяше какви представи има за щастие в наше време. И никак неусетно конференцията се превърна в един откровен разговор за това, какъв ще бъде обликът на строителя на комунизма, какви нови принципи ще залегнат в неговия морален кодекс. . .

Библиотеката при Държавни захарни заводи е осъществила и една друга полезна инициатива. Всеки вторник по радиоредбата се четат рецензии за нови книги. Освен това пред микрофона често застават отговорниците на подвижните библиотеки, за да споделят своя опит, да съобщат имената на най-редовните си читатели.

Библиотекарката Къцъркова е

вложила и много старание при подреждането на книгата, където се постави най-новата литература, която може да бъде в помощ на всички при провеждането на разговора. Предстои завършването на подвижната картинна изложба, която ще обиколи цеховете. Така работниците ще имат възможност да се запознаят отблизо не само с творбите на световноизвестни художници, но и с кратки данни за живота им, за подбудите, които са предизвикали раждането на ед на или друга картина.

И все пак това е само едната страна. Защото хората казват: „Работата се мери по делата“. А делата на работниците в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица говорят, че те умеят не само да разговарят по принципите, залегнали в Моралния кодекс, но и на дела да покажат, че заслужават името строителя на социализма и комунизма. Могат да се посочат десет-

ки примери, да се изброят много имена. Така при тежките зимни условия Гайдаров, Шаравев, и Д. Денев не допуснаха аварии и ТЕЦ даваше необходимата енергия. Лаборантът В. Начев се разболя, но на неговия пост застана колежката му Дачева и работата не спря. . .

А това е началото. Разговорът по Моралния кодекс на строителя на комунизма продължава.

И отново в паметта се мърва друг стих от Пеню Пенов!

утро
хубаво,
а колко по-хубав
ще бъде
денят!

По, за да дойде този ден, заслуга ще има и колективът на ДЗС, голяма част от който са комсомолците.

Мария ШАЛАВЕРОВА
от Общественията редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

ПРИ КОМСОМОЛСКАТА БРИГАДА

РЕИСОВАТА КОЛА се движи бавно по стръмнината. Вътре в толкова задущина, а слънцето пече все така немилостиво. Някъде далеч пред колата се чува бодра бригадирска песен:

Под знамето червено днес,
творци сме ний със мощ и чест,
към светла правда ний летим,
към комунизма се стремим.

Зад мен се обади старчески глас:

Това са бригадирите, които

работят в комбината „Панайот Цинков“.

Друг добавя:

— Прекрасни младежи!

За тези комсомолци искам да ви разкажа.

ТЕ ЗАПОЧНАХА, както всички. С твърда воля преодоляваха трудностите. Благодарение на своите ръководители Кръстев, Велчева, Янакиева, Златева, за кратко време уредиха бригадирския си живот.

За петнадесет дни постигнаха

добри резултати в организацията на работата и в културните прояви. Ето Дарина Дачева само за първите три дни тя подготви повече от 150 кг доматени консерви. Досега комсомолците са очистили 29 656 кг доматени за консерва, като средната работка на бригадирите е 1.43 лева. Чистият приход надвишава 600 лева.

Техният винаги усмихнат ръководител Кръстев всякога ще намери ободителни думи и ще разкаже някоя шега, от която на всички става по-леко.

Но бже сполетя бригадата. Ръководителят се разболя. Всички с тревога го изпратиха за болницата. Тъжни часове прекараха младежите. Със своите трудови успехи те ускориха оздравяването му. Сега др. Кръстев е здрав и е отново на своя пост.

Бесели и задущени са вечерите на шестдесетте комсомолци. Четите се съревновават. Съревнованието се отчита всяка вечер на проверката, а данните се подреждат на специално табло, както по чети, така и индивидуално. Не са редки случаите, когато младежите са споделили от мълнии, тревоги и бързи телеграми, с които се съобщава за слабостите и успехите. Колко интересна беше срещата с комсомолската бригада от гр. Свищов, работеща в ДЗС — Лясковец и с бойците от Н-то поделение!

В момента всяка чета готви своя програма, която ще се изнесе пред останалите бригадири, а най-добрите номера ще се представят пред работниците, на комбината. Редовно се изнасят политически информации.

Другарите от Градския комитет на Комсомола са доволни от работата на бригадата. Активно работи Ламбушка Николова — комсомолски секретар на временното дружество на ДКМС. Много са имената за пример: Йорданка Русева, Тодорка Москова, Сашка Георгиева, Нели Маркова, Анка Илиева, Пенка Трифонова и др. На тях могат да завидят и най-добрите производственици от ДКК „П. Цинков“, толкова са сръчни.

А бодрата бригадирска песен звучи безспирно:

Нова пролет звъни,
и със светли лъчи
ни огрява слънцето пак.

Г. БОТЕВ

В хубавите летни дни почти всеки следобед десетки комсомолци плуват в река Дунав край гр. Свищов. Много от тях добре се представиха в преплуването на реката, организирано под шефството на в. „Работническо дело“.

Снимка: Б. Андреев

За младежите да се помисли повече!

Преди няколко години на стадиона в с. Върбица потребителната кооперация построила специална сграда за лятна увеселителна градина. Сградата бе наименована със звучното име „Ален мак“. Направена бе циментова площадка за танци, хубава цветна градинка. С едната дума, място беше приятно и уютно.

Няколко години лятната увеселителна градина работи добре. Там всяка събота и неде-

ля вечер се събираха младежите от селото да играят и се веселят. Ходеха и възвращаха се семействата си, почиваха добър след упоритата работа през деня.

От година-две обаче градината е занемарена и изоставена. Увеселителните вечери не се провеждат постоянно, а само от време на време и то в центъра на селото, в салия двор на кооперацията. А той е тесен и неподходящ. Няма там

простор и зеленина както на стадиона.

Управлението на кооперацията, с председател Марин Харлов, и участковият отговорник Йордан Костандинов трябва да вземат мерки за откриване на градината, за да имат младежите от селото своето място за събиране и игри. Иначе хубавата сграда не ще се използва, а и младежите ще недоволствуват.

Група младежи

ПРОБЛЕМИ

Колкото и банално да се струва на някои все пак ще си позволят да започна с това: Спомянем си бурните години в токущо основаното в село Джулюница младежко дружество. Това беше наскоро след паметната 1944 година. Темата, по която най-много разисквахме, тогава, бе „Всичко у човека да бъде прекрасно“. С часове говорихме за скромността, трудолюбието, патриотизма, другарството и любовта към хората. Виждахме колко по-съвършен ще бъде човекът на бъдещето. Но ония години отминаха. Много неща, за които младежите тогава мечтаеха, сега са действителност. Животът от ден на ден става по-хубав. Сега има много красота и прелесть във всичко, но ето че се срещат и пелевци, с които трябва упорито и постоянно да се преборваме.

Десетина дни преди нова година бях във Велико Търново. Спирях се пред витрините на магазини и ресторанти и гледах възхитен елките. После влязох в един магазин за детски играчки. Погледът ми се спря на двама брати по целите лица майстори на елхата.

— Какви са тия хора, другарю? — попитах аз магазинерката.

— Художници, — отвърна споконно жената.

Минаха седем месеца и ето, че срещнах в родното си село Джулюница един познат младеж с такава брада. Познавах го като добър младеж. Умееше да рисуваше добре, беше отличен футболист в отбора ни. За баща му никога лошо не можеше да каже. И все пак, цялото село сега му се смееше. После младежът се

обръсна, облече се прилично и одумките спряха. Беше разбрал, че е срещнал.

Познавах и една девойка — дъщеря на добри родители. Обичаха я много. Момичето никога не беше чувало да му се забрани нещо. Постъпи то в гимназия, но не можа да я завърши и се върна на село. Единствена та му грижа стана да подбере най-различни червила, помади и одеколони, да си прави най-модните фризури, да сменя по няколко рокли на ден и, разбира се, в никой случай да не работи. . . Скоро падна в очите на хората. И при все това тя се омъжи в един от черноморските ни градове за добър мъж. Създадох си дом, имаха деца. И ето че хората от село взеха да си говорят: „Поправи се най-сетне“. Един ден жените в стопанството заговориха, че тази млада жена се „потурчила“. Не повярвах. Мислех, че е клянка. Но това потвърди и хора, идващи от града.

Оставила си мъжа и се омъжила за турчин. Човек в нашата страна може да се жени за когото си иска, но не и така безразсъдно, да разтурва създаденото вече семейство.

Та ето, такива проблеми изникват понякога за решаване от нашето общество и то предимно от колективите и организациите на младите хора. По друг е въпросът, доколко те истински вълнуват комсомолската организация. Нанстина и сега много се говори за красотата и прелестта на човека, и постъпките му, за моралните норми на строителя на комунизма, но е нужна повече действена работа отколкото задоволяването с красиви и големи слова.

Ст. КИРОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Джулюница

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Адмиралът остана на катера, а Големият Джон, Майк, Лидумс и Вилкс излязоха на пирса.

Колата се понесе в мрака. По пътяте знаци Лидумс разбра, че тя тръгва към Кил.

В Кил колата спря в някаква глупа уличка, където стоеше друга съгласен фарове. Майк помолни всички да се прекъсват и отново тръгнаха по-нататък по посока на Хамбург.

Сред нощ стигнаха в Хамбург. Лидумс, сякаш до прозореца, се опитаха да определят улиците, по които ги возеха. Градът беше пуст, само рекламните светлини играеха, сякаш котли в черното пространство на нощта. Някъде стоеха полиция и нощни момичета, още се опитваха да ловят самотни минувачи. Но ето колата зави на улица „Бebel“ и изведнаж спря.

Лидумс не забеляжа номера на колата. При вратата, независно от късното време, ги очакваха. Вижла се, пристигането на правителственици на Бадри беше голямо събитие, за всяко тяхно движение уведомяваха всички заинтересовани лица: от входа веднага излязоха двама души и приближиха до спиралата се кола.

Единият от тях внимателно разтвори вратата от оная страна, където седеше Лидумс, вторият помогна да излезе Вилкс. След Лидумс и Вилкс излязоха Майк и

Големият Джон. Колата веднага се отдалечи.

Посрещателите сякаш пленяха Лидумс. Отначало той се оказа в прегръдките на нисък човек, който радостно го мясна право в устата, после отстъпи малко, вгледайки се в лицето му, отново го разцелува и чак тогава се назова:

— Силайс! Поздравявам ви с благополучното пристигане!

Но го изласка другият, също целуна, развълнувано потърска ръка, силно се засмя, потри длани и възкликна:

— Колко ловко, колко ловко! Откраднахте ви! Откраднахте ви под кола на болшевиките! — и после се представи: — Жаквиус. Представител на литовската емиграция! — каза той по латвийски, но с акцент. И пак се пошегува: — Заповядайте, господа, във вашата дом, а ако благоволите, моля да ни поканите на гости!

Лидумс се опита да видне извадената от колата раница, но Жаквиус с церемонен жест го отстрани, взе раницата си. Силайс помогна на Лидумс и всички започнаха да се изкачват по широката стълба за втория етаж на този дом.

От антрето, където смъкнаха пилферите, палтата и шапките, Силайс преведе Лидумс и Лидумс в голяма стая с две легла, бюро, широки ниски кресла и тържествено обяви:

— Това е пригответо за вас. Моля да не се задържате: в гостната ви очакват. Необходимо е да отбележим вашето пристигане. . .

Лидумс огледа помещението. Зад почти незабележими врати се намираше отлична ванна. Лидумс би предпочел да се опъне във ваната, но Вилкс бързо каза:

— Ще се наложи да отложим това! Чакат ни.

Като изми набързо пътята прахуляк, Лидумс отиде заедно с Вилкс в гостната, където седяха познатите вече гребци, Силайс Жаквиус, Големият Джон и с него друг господин с пепелясови коси, с издалени напред, като на гризач, горни зъби, който се представи като Малкийн Джон. Край стенице, в кресла, на столони и по пераците на прозорците се бяха настанили още няколко англичани.

Пак пиша шампанско Жаквиус, насмешливо блещейки очи, обясни, коктейл нямам при себе си, но с него ще ги възгаст англичаните, а у дома си изгастите още живеят по свой обичай. Той пие, твърдо отваряше бутилките и събираше тапите в джоба си. Като намина на Лидумс, той каза, че събира тапите след всяка успешна операция.

— Тогава сигурно имате илкуп тапи! — пошегува се Лидумс. — Не са така чести успешните операции! — внезапно с болка каза Жаквиус. — На вас ви вър-

ви, защото имате отличен ръководител на групата. . .

В този миг в гостната влезе дама. Тя беше висока, чернокока, с големи зелени очи. Лидумс видя, как тези зелени очи с интерес го погледнаха и веднага в тях припламна пламъче. Той стана, очаквайки, кога ще го представят.

Големият Джон нарече гостенката Нора, представи Казимир, изразително пошегна на Лидумс, че Нора е личен секретар на началника на прибалтийския отел на разузнаването Маккибин. Нора шеговито прекъсна шепота му:

— Не сплетничете, Джон! Аз сама ще разкажа на нашия гост за себе си.

Лидумс почтително се наведе към ръката й, призовавайки на помощ всичките си познания по английски. Много му се искаше да се хареса на Нора: той разбираше, че от нейния доклад ще зависи много. Изглежда, изказването му, че той изпитва истинско наслаждение от това, че ней-сетне му се е представила шастливата възможност да срещне истинска английска леди, беше напълно уместно. Нора незабавно завладя госта и сега всички присъстващи разговаряха чрез нея. Впрочем, тя и не даваше да говорят, засипвайки госта с въпроси, на които той не винаги намираше отговори: толкова неочаквани бяха те.

С какво се хранят и своите горни? Как могат да живеят без ядене? Какво е това „бункер“? Бесни ли заловените чекисти или просто ги задоволяват? Изглежда, че на нея много се искаше да ги бесни!

Но когато Лидумс, разгорещ от шампанското и от повишения интерес на Нора и другите гости към неговия личен живот, започна да разказва, как се е сбогувал

с жена си преди излизането в гостната, как жена му не искала да го пусне, а после се помирила и го благословила в борбата, той изведнаж видя, че от зелените очи на Нора потекла едри сълзи. Такъв ефект той никак не беше очаквал и разтревожено замъмча, но Нора само нетърпеливо възкликна:

— Продължавайте! Продължавайте, де!

Тази странна чувствителност беше така неподходяща за разузнавачката, че той даже заподозря, че не би да се подиграват с него. Но бего погледна към Силайс и се поразиха от зловония вид на този човек. Можеше да се помисли, че Силайс ненавижда Нора повече, дори от ония, които го изгониха от Латвия. С какво са се спречкали интересите на тези двама души?

Впрочем, Нора беше изтри очите пак засияха със зелена светлина, и Силайс веднага пропонуна през зловония си слабо лице всмивка.

Нора похвали своята нова машина и обеща на Лидумс да го позови, „да му покаже града“. Вилкс тихичко прошегна:

— Не се съгласявайте! Тя е лоялност на Маккибин, а полковникът не търпи, когато Нора се интересува от някого.

— О, аз още не съм дошъл на себе си, — уклончиво каза Лидумс.

— Е, ние бързо ще ви приведем в европейски вид! — обеща Нора.

Някой напомни, че е вече късно и гостите трябва да починат. Силайс излезе да ги изпрати в стаята.

(Следва)

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА!

НАШИЯТ НАРОД СЕ ГОТВИ ДА ПОСРЕЩНЕ СВОЯ НАЙ-СВЕТЪЛ ПРАЗНИК — 19-ГОДИШНИНАТА ОТ ДЕВЕТО-СЕПТЕМВРИНСКОТО ВЪСТАНИЕ 1944 г. КОЙТО ПОВЕЧЕ ВРЕМЕТО НИ ОТДАДЕ-ЧАВА ОТ ТОЗИ СЛАВЕН ДЕН, КОЛКО-ТО ПОВЕЧЕ НИЕ ВКУСАМЕ ОТ ОБИЛ-НИТЕ ПЛОДОВЕ НА СОЦИАЛИСТИ-ЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА СТРАНАТА. ТОЛ-КОВА ПО-ЯСНО ИЗПЪКВА ВЕЛИЧИЕТО НА РЕВОЛЮЦИОННИЯ ПОДВИГ НА НАРО-ДА, КОЙТО ПОД РЪКОВОДСТВОТО НА ИЗ-ПИТАНАТА И ЗАКАЛЕНА В ЛЮТИ КЛА-СОВИ БИТКИ БЪЛГАРСКА КОМУНИ-СТИЧЕСКА ПАРТИЯ И С РЕШАВАЩАТА ПОМОЩ НА СЪВЕДСКАТА АРМИЯ СВАЛИ ОМРАЗНАТА ФАШИСТСКА ВЛАСТ И УСТА-НОВИ СВОЯ, ИСТИНСКА НАРОДНА ВЛАСТ.

ДЕВЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ НЕ СА ГО-ЛЯМ ПЕРИОД В ХИЛЯДОЛЕТНАТА ЧО-ВЕШКА ИСТОРИЯ, НО ПРЕОБРАЗОВА-НИИЯ, КОИТО НАСТЪПИХА В НАШАТА СТРАНА ЗА ТОВА ВРЕМЕ, НАДХВЪРЛЯТ

ПО ЗНАЧЕНИЕ ЦЯЛА ЕПОХА. БЕДНА, ОГ-РАБВАНА И УНИЖАВАНА В МИНАЛОТО, СЕГА НАШАТА СТРАНА ВЪРВИ НЕ В ОПАШКАТА, А В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО. В НЕГОВАТА БОР-БА ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА ЕДИН НОВ СВЯТ — СВЕТА НА РАВЕНСТВОТО И БРАТ-СТВОТО, НА ТРУДА И СВОБОДАТА, НА МИ-РА И ЩАСТИЕТО ЗА ВСИЧКИ. НИЕ СМЕ ГОРДИ, ЧЕ НАШИЯТ МАЛЪК, НО СВОБО-ДОЛЮБИВ И ПРИКАЗНО ТРУДОЛЮБИВ НАРОД СЛЕД БЕКОВНО ПОТИСНИЧЕСТВО И ЕКСПЛОАТАЦИЯ Е НАМЕРИЛ СВОЯ ВЕ-РЕН И СПАСИТЕЛЕН ПЪТ И В БРАТСКО-ТО СЕМЕЙСТВО НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ-ТЕ СТРАНИ ПРОКАРВА ДРУМ ЗА ВСИЧ-КИ НАРОДИ КЪМ КОМУНИЗМА.

ЕНЕРГОДИСПЕЧЕРЪТ Йордан Борисов

Един от най-хубави-те държавни жилищни блокове на гара Г. Оря-ховица е този на работ-ниците и служителите от електрификацията. В него живее енерго-диспечерът Йордан Бо-рисов Иванов.

— Добрите битови условия ми дават кри-ла за работа! — често казва той.

В малката, но спрет-ната стаячка ни се на-биха в очите командни-ят култ и дисциплина, който свързва трите тя-гови подстанции в Г. Оряховица. Г. Мана-стирица и Русе.

Със спокоен глас той проверява напрежени-то в електрифицираните участъци Русе — Г. Оряховица, Светлите очи на младия мъж се усмихват, защото на-прежението е нормал-но: в подстанцията Г. Оряховица то е 25,5 киловолта, в Г. Мана-стирица — 25,1 и в Ру-се — 26,6.

Часовниковата стрел-ка се движи бавно. Йордан отново натиска бутоните. Дежурните техници дават инфор-мация за високата и ниската страна на транс-форматорите в трите тягови подстанции.

Разностранина и от-говорна е работата на младия енергоспеци-алист. Той осигурява непре-къснато нормално на-прежение в тяговите подстанции, за да могат електрическите влако-ве за Русе и от Русе да се движат безпрепятстве-но.

Големите грижи на Йордан Борисов не от-иват напрасно. Възраст-ните влакове се дви-жат навреме с много на-дворен товар.

Работното време из-тича. Йордан Борисов — уморен, но доволен от извършената работа през деня си отива да набере нови сили.

П. Каралиев

УСПЕХИ В БОРБАТА С БЕЗПЛОДИЕТО ПРИ КРАВИТЕ

През последните няколко го-дини борбата с безплодието при кравите изпъква като първосте-пенна задача пред специалистите и животновъдите. В това от-ношение усилията трябва да се насочат към подобряване хране-нето на животните, работата на станциите и пунктовете за изку-сено осеменяване и заплождане на фермите. Освен това, на-лага се системно и упорито да се лекуват всички патологични безплодни крави. Само по този начин борбата с безплодието ще бъде резултатна и броят на яло-вите крави ще се намали до ми-нимум.

Известно е, че до 75-ия ден от отелването кравата трябва да бъде заплодена. Напоследък то-зи срок е намален на 50 дни. За да могат кравите да се за-плодят в определения срок, не-обходимо е те да се разгонят навреме. В действителност, оба-че, голяма част от кравите не се разгонват след отелването или се разгонват твърде късно. Това увеличава така нареченото „скрито безплодие“.

В селата Козарево и Добри дял, на района ТКЗС — Лис-ковец, вследствие на непълно-ценно хранене на кравите през зимния период, разгонеността при тях не винаги се изразява-ше добре и протичаше под фор-мата на тиха разгонеост. Дояч-ките и пастирите не винаги мо-жеха да ги открият и кравите не се осеменяваха. Немалък брой крави изпадаха в полово за-тишие и въобще не се разгонва-ха.

За да отстраним несполуките в тия краеве, ферми, положихме немалко усилия и разбира се, добрите резултати не закъсняха. Добре помощ в това отношение ни оказа Районната ветеринар-на лечебница в Горна Оряхо-вица.

От 40-те ялови крави през зимата в с. Добри дял, което представлява близо 25 на сто яловост, след взетите мерки за редовно подхранване и лекува-не, сега техният брой е сведен до минимум. По друго е обаче, в с. Козарево. Тук положението на кравите, въпреки че бяха из-карани на лагер още в ранна пролет, не се промени чувствително. Обстоятелство гинекологич-ния преглед, който направихме, установи, че голям брой от тях са заслабнали. Това беше на-пълно естествено, тъй като кра-вите бяха оставени само на една оскъдна паша, без да се подхра-ват. За това определена вина имат специалистите и ръководи-телите на яловия в с. Козарево.

След выясняване на причините за високия процент безплодие, се взеха необходимите мерки. Започна се редовно подхранва-не на кравите с концентриран фу-раж и зелена маса. Повторките и гинекологично болните се ле-куват редовно, като използваме въпросване в матката на луго-во разтвор на 24—48 часа след осеменяването, антибиотици, сул-

фонамиди, лотаген и др. лечеб-ни средства. Сравнително добър лечебен ефект получихме чрез въпросване маточно един час преди осеменяването гликозопе-ринов — стрептомицинов разтвор.

Напоследък във ветеринар-на медицина намират все по-ши-роко приложение биогените стимулатори по Филатов, които оказват влияние и върху дейно-стта на половия апарат на жи-вотните. Счита се, че те акти-визират дейността на яйчниците и увеличават хормоналната им продукция.

Нашият сравнително малък опит в това отношение показва, че тъканната емулсия по Фила-тов, приложена самостоятелно или в комбинация с други сред-ства, дава добър резултат при дисфункция на яйчниците.

Получените от нас резултати потвърждават стимулиращия ефект на биогенните стимулатори по Филатов върху дейността на половия апарат при женските животни. Те показват, че е въз-можно да се увеличи заплодне-ността и плодовитостта при сел-скостопанските животни.

В борбата с безплодието по кравите добър резултат може да

се очаква чрез внедряване на метода на предизвикващо осе-меняване. Техниката на този метод се състои в следното: на крава, която след отелването не се раз-гони в нормалните срокове, зат-вореният цервикс се облива с 1-1,5 куб. см. разредена семен-на течност.

Ние преведохме частични опи-ти върху крави, при които са изминали повече от 45—50 дни от датата на отелването и не са се разгонили. Получените добри резултати показват, че мето-дът на предизвикващо осеменя-ване трябва да стане ежедневна практика на всеки техник-осеме-нител.

Борбата с безплодието при кравите трябва да стои като пър-востепенна задача пред ветери-нарните лекари, зоотехниците, осеменителите и всички живот-новъди. Подпомогнати активно от управителните съвети на ко-оперативните стопанства, те ще съумеят да тласнат още по-на-пред основния отрасъл на наше-то животновъдство — говедо-въдството.

Д-р Ив. ЙОРДАНОВ
от Обществена редакция на
в. „Борба“ в Лясковец

ДА РАБОТИМ КАТО ТЯХ

ИЗВИСЯВА СНАГА нова-та поща в Елена. С всеки изминат ден все по-бър-зо се очертава издигнатостта и красотата на сградата, все по-скоро става тя за трудещите се. Но най-скъпа и свива е за ония, които са зидали всяко камъче, всяка тухла, славали са всяко дръвче на място.

Щастливи са строителите, защото с труда си създават не-що, което ще служи на наро-да, което ще краси града. Ща-стливи са, защото трудът им е труд за благото на Родината, принос за претворяване в жи-во дело решенията на Осмия конгрес на БКП.

РАНО Е ОЩЕ. Не е до-шъл определеният час за започване на работа, но бригадата е на своя пост. Ето го и слънцето, показва се на Разпопските бащи, поздравява работящите строители, при-ветствава 14 пламенни сърца на Никола Йорданов, Йордан Калчев, Георги Димитров Стой-ков и дружини.

Винаги е приятно на човек да бъде в тази строителна бригада.

Само хубави дела

Кампанията по преработката на люти, грах и зелен фасул в ДКК „Република“ — Свищов премина само за около месец. Сега колективът осредоточа вниманието си за преработката на многобройните зеленчуци.

В първи цех са построени две нови линии. Тази година тук трябва да се произведат 1050 тона „фарш“ и 500 тона „икра“.

Августовските дни са жарки, а в цеха до паромаслените вани горещината е двойно по-голяма. По Калина Стефанова, Цветана Косева и Аника Пенева бъркат изпържавачите се моркови за фарша. Те са опитни изпържав-чи и лесно могат да определят готови ли са морковите за хар-мана. До тях е Петра Маринова, тя бързо приготвя останалите съставки и започва подготовка на един, после втори и трети харман. Със задръжките усилия женският колектив ежедневно произвежда по 600 кг фарширо-вани пиперни над нормата.

Тук работят и майсторите на търсената в Съветския съюз консерва „Икра“. Изпържавчи-ца на пазаря Иванка Бакарджиева и Марияна Маркова, бланширката Мара Цикова прие-мат и предават суровина и полу-фабрикатите от машина на ма-шина.

Така е в смяната на М. Ма-сов, ръководена временно от Антоанета Милева — член на заводския комитет на ДКМС. В нея е знамето „Смляна първенец за цех“.

„Белени домати“, този ассорти-мент е основното производство на втори цех. Ежедневно цехът произвежда по 30 тона белени домати и 15 тона други произ-водства. Построените линии в цех са далеч по-добри от минало-то. Поточността в работата по-вишава производителността, съвместността на отделните работ-нички е по-голяма. Ежедневно се увеличава броят на работни-ците, които постигат над 120 кг белени домати при норма 75.

В цеха работят две бригади за комунистически труд. Брига-дата, с ръководител Радка Ми-трова, при норма 7500 броя напълнени и затворени консерва-ни кутин постига 19 567. А бри-гадата на Минка Узунова при същата норма постига 16 000 бр. По 200 на сто изпълняват нормите си бланширката на до-мати Венета Янкова Христина Трънчева, Цветана Илиева Ма-ра Кючукова. Неяна Стойкова и др. До Девети септември ко-лективът е обещал да произведе 1200 тона белени домати.

Сега пред Празника на сво-бодата трудовите успехи растат с всеки изминат час. Непрекъс-нато се разгряват съревнования между отделните цехове, сменя-и бригади.

Янка ПЕЕВА

ДКК „Република“ — Свищов
от Обществена редакция на
в. „Борба“ в Свищов

Със своя сговорен труд и вяра във великото дело на БКП те са владели частица от сърцето си в белоснежните сгради на района. Къде не са работили? И на фурната, и на кидимарницата, и на ДИП „Ел-ба“, и на лятното кино — на-всякъде, където е имало нужда от техния труд.

Сега в навечерието на свет-лия празник — 19-годишнина-та от Девосептемврийската победа в бригадата е оживено повече от всякога. Съревнова-нието се разгаря.

Плана си бригадата изпъл-нява 120 до 140 на сто. След-ващия пример на ловчаници, те наминаха постиженията си от миналата година с 10 на сто.

— Чиста ли е строителната площадка, мине ли всичко през ума, помчи ли се той, леко е на ръцете, успехът е сигурен, — подхваща един от строите-лите.

Успехите радват. Бригадата е обещала и се бори за звани-ето „Бригада на паспортното

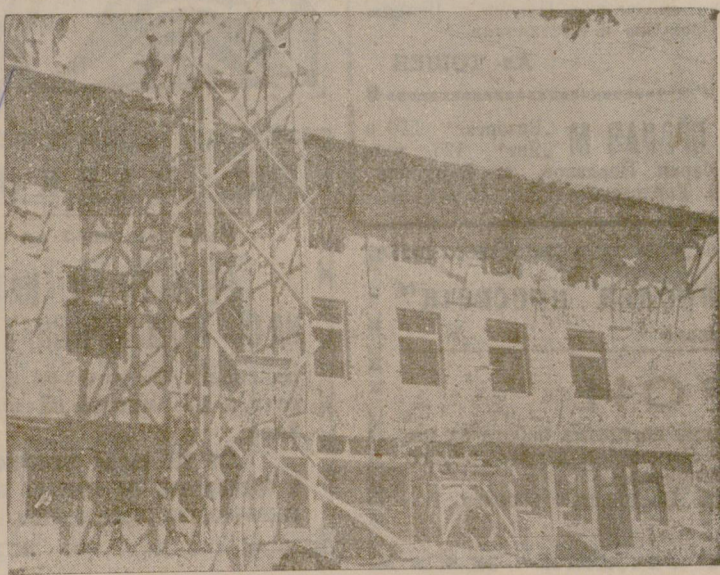
строителство“. Това ще рече строителство без дефект, с га-ранционен паспорт.

Сега една голяма радост е гост на бригадата. Те се на-биха на голямата победа — под-писването на Московския до-говор за частична забрана на опитите с ядрено оръжие.

Те разбират, че мирът и ко-мунизмът са неделими, че в мирното съвместно същест-вуване, в мирното съревнова-ние победител е, и ще бъде ко-мунизмът. В бригадата с голям интерес се обсъждат деклара-цията на БКП, декларацията на Съветското правителство. В тези документи строителите на-мират своите мысли. И затова подкрепят миролюбивата поли-тика на БКП, подкрепят я със своя труд.

Женското августовско слън-це не плаши строителите от бригадата, защото знаят, че трябва с радостни дела да по-срещат Деня на свободата.

Н. НЕДЯЛКОВ
от Обществена редакция на
в. „Борба“ в Елена

ОТСЕГА ДА ПОДГОТВИМ КУХНИ

Правилното изхранване и из-зимуване на животните е една от основните задачи, която стои пред ръководителите и специа-листите на стопанствата сега. Опитът от изминалата продъл-жителна зима показва, че за из-пълнението на тази важна зада-ча трябва да се готвим отрано.

Наред с подготовката на жи-вотните и подобряване на обо-рбите, трябва да се реши въпрос-ът как най-добре и с най-голям ефект да се използват налични-те фуражи, особено грубите.

Един от основните резерви в тази насока е предвидената подготовка на фуражите за из-хранване, което от своя страна изисква във всяко стопанство да се изградят и обзавеждат доста-тъчно фуражни кухни.

Както през миналата, така и през настоящата година е поста-вена задачата в най-кратко вре-ме, преди настъпването на зима-та, да се изградят фуражни кух-ни във всички стопански дворо-ве, където са настанени и съсре-доточени по-голям брой животни.

В редица кооперативни сто-панства миналата година тази задача се изпълни с необходи-мата загриженост и фуражните кухни работиха добре. Благода-рение на тяхното използване, през тежката зима с преработе-ните груби фуражи се помогна много за успешното иззимуване на животните. В ТКЗС — По-ликарне работиха шест фураж-ни кухни в които се обработваха сламата и царевичният. За да не се пилее листната маса на лю-церновото сено, то се нарязваше и се смесваше със сламата. Така се поднасяше на животните. Из-това стопанство се приложи и дорждаването на концентри-ран фураж, в смес със слама, което доведе до увеличаване на млечността с 200 литра. Във фуражните кухни на ТКЗС — Страхилово не ставаше просто нарязване и меласиране, а гру-бият фураж се запарваше.

С чувство на отговорност за успешното иззимуване и правил-но изхранване на животните през миналата година се отне-соха ръководителите и специа-

листите от ТКЗС — Ресен, Мо-рава, Джулница, Обединение и други.

Но не във всички стопанства се работеше така. Много често, поради липса на фуражни кухни или неизползуване на същест-вуващите, грубите фуражи не се обработваха или само просто се нарязваха сламата и царевич-ният. В ТКЗС — Полски Тръм-беш, в петте села от района на стопанството, са изградени фу-ражни кухни, но обработката на фуража не ставаше както тряб-ва. През цялото лято и есента на миналата година ръководи-тели и специалистите на ТКЗС

— Бала червиза не намериха вре-ме да изградят предвидените фу-ражни кухни. Оправдането, че нямало строителни работници, никак не издържа. Ако управи-телят извърши на стопанството имаше добро жилище и възме-ше мерки, той винаги би могел да реши този въпрос. Положе-нието в това стопанство и тази година е почти същото. Започ-ната от миналата година фу-ражната кухня не е довършена и обзаведена, а предвидените още две за строеж не са започнати.

Вероятно и през тази зима мел-асирането там ще става пак на-право в яслите, което отнема много време и труд, води до не-качествена обработка и пилеене на фуража.

С лекота и безгрижие поглед-наха на обработката на фура-жите и ръководителите на ко-оперативните стопанства в Ореш, Горна Студена, Самоводене, Бе-брово, Върбовка и др., които не изградиха предвидените фураж-ни кухни. Животните получава-ха необработени фуражи, кое-то по същество е равносилно на пилеене.

Нужно е да се оцени, че пред-варителната подготовка на фу-ражите, и особено на грубите, е абсолютно необходима, с оглед пълното им оползотворяване от добитъка. Затова обаче трябва да се вземат най-сериозни мер-

ки, като се създадат нужните фуражни кухни и фуражни пло-щадки. Твърде поучителен в то-ва отношение е опитът на кол-хозниците от Полтавска област в Съветския съюз, където пред-и да се построят оборите се из-градят фуражните кухни.

От проверките, извършени от специалистите към Управлени-ето на селскостопанското произ-водство се установи, че от из-градените 86 фуражни кухни през миналата година в коопера-тивните стопанства на окръга съществено на много от тях се-га не е добро. Една част от тях са превърнати в ясли, а друга са демантирани необходимите съоръжения, а трети все още са в строеж. През тази година е предвидено строителството на общо 20 фуражни кухни. Заса-га 13 от тях не са започнати, а на останалите се извършва в момента тухлената зидария или са под покрив. Във всички сто-панства се закъснява със строе-жа на новите фуражни кухни.

Не са осигурени навсякъде не-обходимите машини и съоръ-жения за обзавеждане им. Някои стопанства не са сключили до-говори с монтажната органи-зация за електрифицирането на кухните в Елена, например, про-дължава да се умъва и да се търси проект за строеж на фу-ражни кухни. Трябва по-скоро да се преустанови всякаква по-такане и подценяване на изпъл-нението на тази задача и се взе-мат сериозни мерки както за ус-коряване довършването на но-вите така и за ремонтване и под-държане на съществуващите фуражни кухни, с оглед до края на октомври те да са готови за работа.

В централните дворове на ко-оперативните стопанства, където са съсредоточени по-голям брой животни, е необходимо да се об-завеждат фуражни кухни със съ-временно по-добро оборудване, за да може да се извършва по-пълна обработка и обогатяване

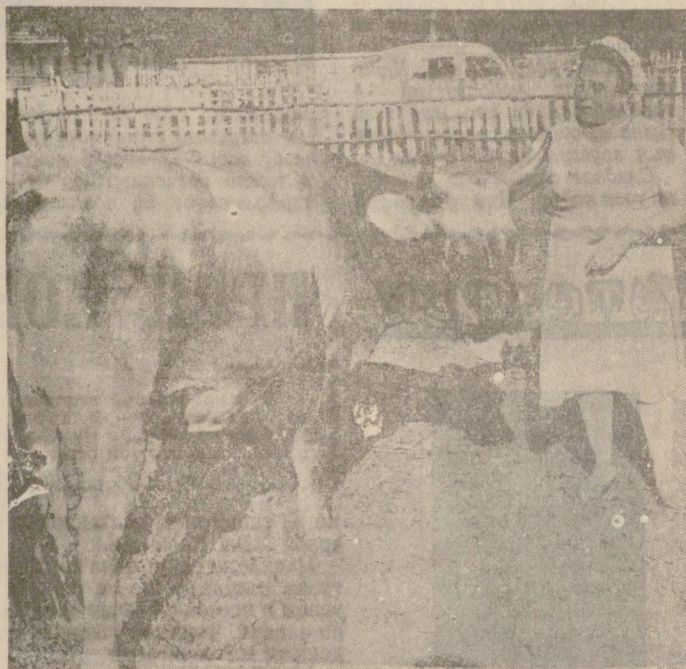
на фуражите. В дворовете на съставните села и махали в пла-нирската и полупланинската част на окръга, където има по 1—2 обора, не е необходимо строителство и обзавеждане на големи фуражни кухни, а по-опростени или фуражни площад-ки, снабдени с най-необходимата техника и съдове-резачка, казан за запояване на водата и съд за меласиране. Опитът на някои съставни села на ТКЗС — Стр-яница в това отношение е твър-де поучителен. Сламата мина-лата зима се даваше във вид на мешанка. Във всеки двор имаше казан за запояване на водата. Така сламата се нарязваше, меласираше, като в меласата се разтваря и карбамид.

Необходимо е отсега да се по-мисли от страна на специалистите за подобряване технологията на обработката на фуражите. За-служва да се помисли как би-ха могли да се помислят на-личните мелници за фуражни цехове, както направиха в Об-единение и Масларево. Чрез мел-ниците могат да се подготвят смески по предварително изгот-вени рецепти. Това се налага от обстоятелството, че фуражи-те цехове в окръга не са в съ-стояние да задоволят нуждите на животновъдството от фураж-ни смески.

Задачата, следователно, сега е: ръководителите и специа-листите на ТКЗС и ДЗС да вземат всички мерки за най-пълно из-ползуване на всички източници за фураж и особено на грубите за припасване в най-кратко вре-ме в ред и пълна готовност на фуражните кухни. Да не остане нито в едно стопанство ферма или обор, където животните да се хранят с необработени фура-жи. Въпросът за фуражните кух-ни и преработката на фуражите е в най-ясна връзка с решени-ето на голямата задача — пъл-но изхранване на добитъка и получаване на повече животни-ска продукция.

П. ДОНЧЕВ

от зоотехник при Управлението
на селскостопанското производство
във В. Търново

С концентрацията и специализацията на животновъдство-то в ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение се създадоха условия за уреджана на специално родило отделение за кравите. В него бременните животни прекарват при специален режим 15 дни преди отелването им и 10 дни след това.

За кравите в родилното отделение големи грижи ползва Здравка Вълчева.

Слабости при случната кампания на овцете

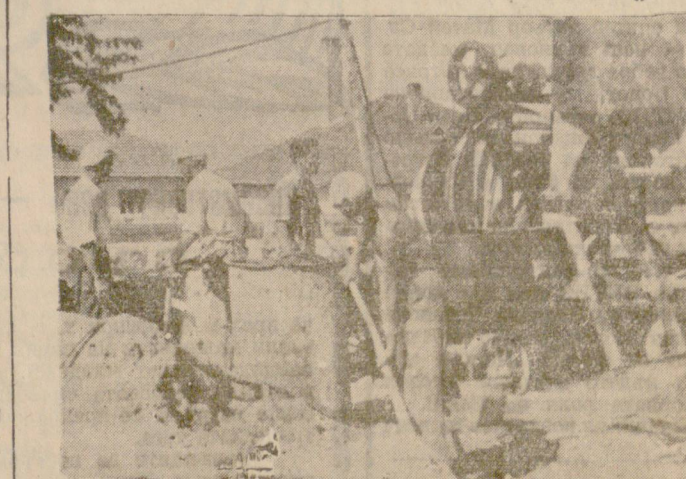
Един от най-важните моменти в овцевъдството е случната кам-пания. От това как ще се прове-де, тя зависи по-нататък по-добри или по-лоши резултати при отглеждането на овцете.

В по-голямата част от стопан-ствата в окръга случната кам-пания при овцете бе открита в на-чалото на август. С много голя-ма загриженост към тази задача се отнесоха ТКЗС — Павликени и Горна Студена, които са към края на осеменяването на овце-те. Приключиха със случната кампания и в ДЗС — Свищов. В тия стопанства подготовката на овцете започна по-рано. Доенето бе преустановено и овцете вре-менно се подхранват с концен-триран фураж. При такава под-готовка и организация на случ-ната кампания размърлянето и осеменяването на овцете ста-ва в кратки срокове и то в мно-го подходящо време. Вследствие на това и агнето ще стане за кратък период и стопанствата ще имат възможност рано на-прелет да заделят агнето за про-дажба и още при първото появя-ване на изобилната паша да за-почне масово доене на овцете.

Има обаче стопанства в окръ-га, които не навреме и непра-вилно организират случната кампания. Така е в селата Ко-злино, Върбовка, Церова кория и други. В някои от тях, въпре-ки започването на осеменяване-то, доенето продължава, овце-те не се подхранват с концен-триран фураж.

При спазването на тия някои-ко условия изведването на случ-ната кампания при овцете ще протече нормално и резултати-те от нея няма да закъснее.

Ф. ФИЛЕВ
от зоотехник при Инициатива
по плевенско дело — В. Търново

Строителите от Свищов са в трудова надпревара за досто-йна среща на Празника на сво-бодата.

в-к „БОРБА“
Стр. 3, бр. 104, 29. VIII. 63 г.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

(Продължава от стр. 1)

А отпред, пред входната врата, оживяването става все по-голямо. Ето, отбоду се зачува конски тропот. Пристига Ивайло. Зрителят познава Бозомил Симеонов от филма „Калоян“. Сега на него е поверена тежка, отговорна задача. Ще успее ли да пресъздаде правдиво този легендарен образ? Това вълнува артиста вече месеци. Ето го пред Даревац. Смутени стоят пред него царското семейство, боярите, Горди и величествени са Ивайло и Момчил — неговият пръв помощник.

— На едър план царското семейство, боярите — такива са последните указания на режисьора към помощник — оператора.

— Вниманиел! Готови! Снима се.

Камерата се насочва към вратите на „Даревац“. Царица Мария (артистката Луна Давидова), облечена в червена дреха, с мантия, на която блестят бисери, кимва леко с глава към боярина Тертер. С бавни, тежки стъпки той се доближава до Ивайло, поднася на Момчил ключа на „Даревац“.

— Тук ли ще произнесеш клетвообричането си, синко? — нарушава тишината гласът на патриарх Йоаким.

— Още една снимка. Ненавист, страх, любопитство — това трябва да изразява тази сцена — обръща се режисьорът към групата на боярите.

Следват още много снимки на този кадър. Във филма той

ИВАЙЛО ЩЕ ОЖИВЕЕ НА ЕКРАНА

може би ще трае минута-две, а тук артистите стоят вече повече от час. Облечени в мантии, в тежки доспехи. Като че ли термометърът не показва 30

градуса! От силната горещина гримът на Ивайло се е поразвалил. Сега около него е главният — гримьор-художник във филма Ма-

нол Ловджиев.

— В много филми съм участвувал, но никъде не съм виждал такава организация. Всичко, което е предвидено да се върши през деня, става, — казва той.

Камерата е насочена към Ивайло и неговата свита. И отново същият глас:

— Вниманиел! Камера! Снима се.

Така ден, след ден, нараства филмовата лента.

— Старали сме се Велико Търново и „Даревац“ да оживеят като образи на екрана, — споделя съвотът на сценария Евгени Константинов.

За някои наши читатели, може би, не е известно, че Евгени Константинов пет години е бил зъболекар в Обединение.

— Там писох „Тясеца жарава“, Дъло време вече работим с Николай Вълчев. И много сме ни променили, разработихме отново. Затова и филмът е само по мотиви на романа.

Когато гледаме нов филм, ние помним повече артистите. На по-заден план остават операторът, художникът-постановчик. Оператор на „Ивайло“ е Константин Янакиев, художник постановчик Коста Русков, художник по костюмите Милка Нечева. Техният творчески труд е насочен към по-добрия успех на филма.

В началото на новата година ние ще видим на екрана „Ивайло“. Премиерата ще бъде във В. Търново. Да се надяваме, че това ще е един хубав, интересен филм.

П. КАИШАНОВ

ФИЗКУЛТУРА

И СПОРТ

ПЪРВА
ПОБЕДА

Вчера на градския стадион в Лясковец хиляди трудеци се приветстваха своите любимци — футболистите от местния „Левски“. Двойна бе радостта им. Предния ден отборът се бе завърнал от успешното си гостуване в Румънската народна република, където завърши наравно с „Виктория“ (Дилхлу — 1:1) и победи „Динамо“ (Урзичене) с 4:2. А сега му предстои първата среща на собствен терен за първенство на Северната „Б“ РФГ с „П. Волон“ — Коларовград.

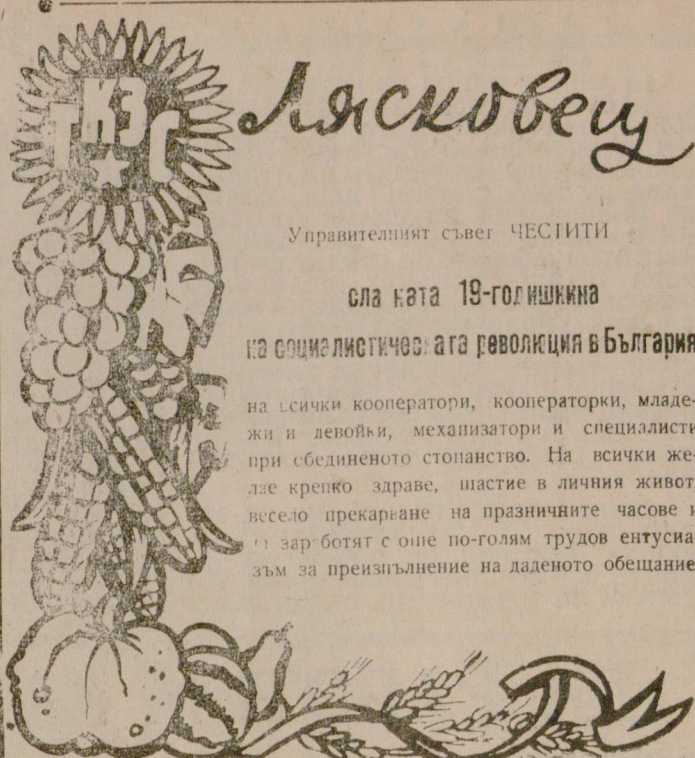
И двата отбора подхожда плахо и началните им действия бяха неорганизирани. Топката отново предимно в центъра на игрището и много често попадане на неточен адрес. Все пак, нападателите на „Левски“ по-често се озоваваха в наказателното поле на гостите. Добри прояви имаха Костадинов (9) и Карагяуров (10). Но и те, и съграбителите им от нападенията, не съумяваха да нанесат ефективни завършващи удари. В 19-та минута зрителите бурно аплодираха отличната проява на централния нападател Костадинов, който прорва топката край вратата на гостите и тя премина голцината — 1:0. Първият гол на отбора в новото първенство!

Миг след откриването, Карагяуров, а по-сетне отново Костадинов, бяха в крайно изгодни положения, които едва не доведоха до увеличаване на резултата.

След почивката играта стана бърза. В наказателното поле на коларовградчани се заредиха критични положения. Една прекрасна акция на нападателите изведе Костадинов на левия фланг. Той центрира ниско по земята и заелният удобна позиция Карагяуров с отмерен удар от движение изпрати топката в мрежата — 2:0. Този резултат се запази до края. От победителите най-висока оценка заслужиа Панчев. Белков, Паскулов и Костадинов.

Ал. ТОШЕВ

ПРОДАВАМ „Велорек“ 250 и „Ява“ 125 куб. Марин Йорданов, с. Вързулица, В. Търновско

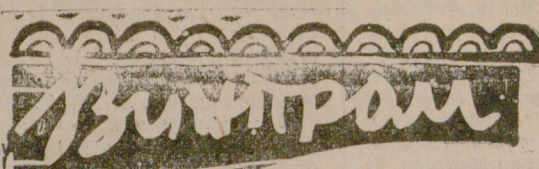

Управителният съвет ЧЕСТИТИ

сла катa 19-годишнина

на социалистическата революция в България

на всички кооператори, кооператорки, младежи и девойки, механизатори и специалисти при обединеното стопанство. На всички желее крeпко здраве, шастие в личния живот, весело прекарване на празничните часове и зарботят с още по-голям трудов ентузиазъм за изпълнение на даденото обещание.

ПАВЛИКЕНИ

Ръководството на предприятието ЧЕСТИТИ
СЛАВНАТА 19-ГОДИШНИНА

на социалистическата революция в България на всички свои работници и административно-технически персонал и членовете и ръководителите на ТКЗС — производители на горде от района на предприятието. От все сърце желаем на всички здраве и шастие, нови трудови успехи в борбата за изпълнение на дадените обещания.

СЛАВА НА 9 СЕПТЕМВРИ!

ТЕАТЪР

ПРЕД НОВИЯ ТЕАТРАЛЕН СЕЗОН

Във връзка със започването на новия сезон в Държавния народен театър — В. Търново, наш представител посети директора на театъра Никола Шиваров и му зададе няколко въпроса, на които той отговори:

ВЪПРОС: Как започвате новия театрален сезон?

ОТГОВОР: В края на миналия сезон положението в театъра беше доста тревожно. Напуснаха ни много актьори. Така, че пред ръководството стоеше сериозната задача да попълни девет места, които освободиха актьорите Бл. Кабанянова, Н. Михайлова, Р. Цвятков, Ст. Джурев, Ат. Въжаров, М. Мехмедова, Д. Хаджийски, В. Колева и Ибр. Кадилов. Това съвсем не беше лека задача, още повече, че ние създаваме голямата си вина за известни неблагоприятности през последните два сезона — както по отношение на репертоара, така и по отношение на постановките и изпълнението.

От друга страна условията за работа при нас са тежки. Играл в стар и неудобен салон само два пъти в седмицата, а през останалите се пътува в окръга. Обикновено се завръщаме след полунощ, а на сутринта се репетира.

Планът на театъра е много голям — равен на най-големите провинциални театри. А съставът е малък и често се налага, освен всичките артисти, в постановките да участвуват хора от администрацията и техническия персонал. Всички тия неща съставляват значителни трудности в нашата работа.

ВЪПРОС: Ръководството успя ли да попълни състава на театъра с добри изпълнители?

ОТГОВОР: Това беше най-голямата ни грижа. Ето защо през лятната ваканция търсихме, водехме преговори, уещавахме. Трябваше да намерим, че посредствени артисти кандидатстват за В. Търново има, но такива ние не търсим. Получава се така, че слабите актьори ни преследват, а добрите, за които вратите на големите театри са отворени, бягат от нас.

В крайна сметка успяхме да ангажираме за този сезон стария и опитен актьор Матей Садов — наш търновец, младата много добра драматична актриса Доля Попова — възпитаничка на ВИТИЗ, актьорите Иван Зоин и Георги Джубрилов — също възпитаници на ВИТИЗ. И тримата досега са били в Сливенския народен театър, където три години са изпълнявали най-отговорни творчески задачи.

От току-що завършили випуск на ВИТИЗ при нас дойде отличничката Величка Чобанова и Милан Колев, когато минава помят от филма „Царска милост“, където изпълни успех отговорната роля на Боин. Назначихме познатата на всички

във връзка с писателя Емил Манов. Вторият вариант на пиесата му „Грещката на Авел“ вдъхва надежда, че при една популярна работа от негова и наша страна може да стане интересен и най-важното възпитателен спектакъл. Претърпя няколко варианта и сигурно ще претърпи още един пиесата „Сълби човешки“ на колежата Петър Петров. На хубав език П. Петров възвнуващо разкрива един епизод от Спартаковата. Усилено търсим връзка с Георги Караславов, който прави драматизация на „Татул“.

Очакваме комедията от нашия земляк Камен Зидаров.

Наклонни сме, въпреки че много театри ще играят новата пиеса на Д. Димов „Почивка в Арко Ирис“, да я включим в нашия репертоар. Макар че не третират особено големи проблеми, пиесата е наистина възвнуваща и написана на прекрасен език.

Обсъжда се и пиесата на М. Симова „Необикновен процес“ съвременна пиеса на военна тематика. Чакане пиеса от другари Др. Асенов и други.

ВЪПРОС: С коя пиеса ще се открие новият сезон?

ОТГОВОР: И тази година ние ще спазим традицията и ще открием сезона с историческа пиеса от нашето далечно минало — „Дъщерята на Калоян“ по едноименния роман на Фани Попова — Мутаfoва — драматизация на нашия колега Христо Сера-

фимов. Главната роля на Мария е поверена на актрисата Доля Попова, Борил — Иван Зоин, Целгуба — Елена Стефанова, Ерик Филандър — Г. Джубрилов. Постановката е на режисьора Недялко Ковачев.

Надяваме се през новия сезон да развълнуваме нашия зрител със значимите мисли на нашето съвремие, които да възвнуват в зора, да каливат да влияват сили за изграждане на нашето общество.

Ал. ТОШЕВ

ГОНС — отдел „Народна просвета“

В. Търново

ТЪРСИ

Двама правоспособни огняри на цятна работа за целодневната детска градина „Г. Рашиева“ и детска градина на ул. „Н. Габровски“ — В. Търново.

Заплати по-цятна таблица. Постъпване веднага.

1—1

ДЪРЖАВНО АВТОРЕМОНТНО ПРЕДПРИЯТИЕ гр. ЛЯСКОВЕЦ

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола при предприятието ПОЗДРАВЯВАМЕ по случай

— ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА 9 СЕПТЕМВРИ —

всички наши работници, инженери, техници и служители, като им изказваме гореща благодарност за постигнатите успехи в чест на Празника.

Нека годишнината на 9 септември вдъхновява целия трудов колектив за нови трудови победи.

Деветосептемврийски привет на нашите многобройни клиенти!

„Вагранка“ - ПАВЛИКЕНИ

Работниците, инженерите, техниците и служителите при предприятието посрещат празника на свободата

— 9 СЕПТЕМВРИ —

с високи трудови успехи. Приятен дълг е на административното ръководство, партийното бюро, профкомитета и комитета на Комсомола да ПОЗДРАВИМ целия трудов колектив с постигнатата победа в чест на славната годишнина на големия наш на ионален празник, като им пожелаваме крeпки сили, шастливо прекарване на празника и крилат трудов ентузиазъм в борбата за изпълнение на производствения план и обещанията за 1963 година — гаранция за шастливото бъдеще на скъпата ни Родина.

интелигентни

МАТЕРИАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО СНАБДЯВАНЕ Г. ОРЯХОВИЦА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола

честитим светлата 19-годишнина

на социалистическата революция в България

на всички наши работници и служители, ръководителите на предприятията, ТКЗС и ДЗС от окръга и страната.

На всички пожелаваме весело да посрещнат и прекарат Празника, шастие в личния живот и нови големи успехи в социалистическото строителство.

Локомотивно депо — гара Горна Оряховица съобщава

че през м. октомври т. г. ще се проведе курс за локомотивни машинисти на парни локомотиви. В курса могат да кандидатствуват младежи, завършили средно образование и отбили редовната си военна служба. Същите впоследствие могат да се преквалифицират по дизеловата и електрическата тяга.

Желателите да постъпят в курса да се обрънат за справка към: Личен състав на Локомотивно депо — гара Горна Оряховица.

1—1

в-н „БОРБА“

стр. 4, бр. 104, 29, VIII, 63 г.

21301